

ŠTÁTNY PEDAGOGICKÝ ÚSTAV

**CIEĽOVÉ POŽIADAVKY NA VEDOMOSTI
A ZRUČNOSTI MATURANTOV
Z FRANCÚZSKEHO JAZYKA
ÚROVEŇ B1**

BRATISLAVA 2008

ÚVOD

Po vstupe Slovenskej republiky do Európskej únie je ovládanie cudzích jazykov nevyhnutnou potrebou.

Na základe odporúčania odboru vzdelávania Rady pre kultúrnu spoluprácu v Štrasburgu pre umožnenie lepšej mobility mladých ľudí v rámci Európy, pre možnosť štúdia v zahraničí, pre možnosť uplatniť sa na európskom trhu práce, je nevyhnutné prijať požiadavky pre jednotlivé úrovne zvládnutia cudzieho jazyka na základe medzinárodných úrovní dokumentu Rady Európy – Spoločný európsky referenčný rámec.¹ Katalóg cieľových požiadaviek na maturitu z francúzskeho jazyka vychádza z obsahu zahraničných dokumentov, ako aj z platných pedagogických dokumentov pre vyučovanie cudzích jazykov na stredných školách. Jeho cieľom je vymedziť požiadavky a nároky, ktoré sa kladú na žiakov všetkých typov a druhov škôl v SR, pri maturitnej skúške z francúzskeho jazyka (v súlade s ostatnými cudzími jazykmi).

Cieľom maturitnej skúšky z cudzích jazykov je:

1. zosúladienie požiadaviek na jazykové vedomosti a komunikatívne zručnosti žiakov
2. zjednotenie kritérií hodnotenia osvojených jazykových vedomostí a komunikatívnych zručností -zaručenie objektivity
3. možnosť porovnávania dosiahnutých výsledkov jednotlivých žiakov a škôl
4. možnosť získania certifikátu zodpovedajúceho medzinárodným úrovniam.

Podľa požiadaviek Spoločného európskeho referenčného rámca by mal maturant na úrovni B1 dosiahnuť jazykové kompetencie označené pojmom

Samostatný používateľ

1. Žiak rozumie informáciám o známych veciach, s ktorými sa pravidelne stretáva v škole, vo voľnom čase a pod., pokiaľ sú vyjadrené zreteľným jazykovým štandardom
2. vie sa vysporiadať so situáciami, ktoré môžu nastať pri cestovaní v krajinách, kde sa daným jazykom hovorí
3. vie vytvoriť jednoduchý súvislý text na témy, ktoré dobre pozná alebo ho osobne zaujímajú
4. dokáže opísať zážitky a udalosti, nádeje, túžby, sny a stručne vysvetliť a odôvodniť svoje názory a plány.

Maturitná skúška na tejto úrovni je kompatibilná s medzinárodne uznávanou úrovňou ovládania francúzštiny – DELF 1. stupeň - Diplôme d'Etudes en Langue Française a Certificat d'Etudes de Français Pratique 2 - CEF2.²

¹ Common Framework of Reference for Languages: Learning and Teaching, Rada pre kultúrnu spoluprácu, odbor vzdelávania, CE Strasbourg 1999.

² Stupne sú stanovené Spoločným európskym referenčným rámcom. Rada Európy, Oddelenie Moderných jazykov, Strasbourg 2000.

V Spoločnom európskom referenčnom rámci **základná úroveň** zodpovedá úrovni B1. Voliteľnosť úrovne umožňuje všetkým žiakom zväziť svoju jazykovú kompetenciu.

TEMATICKÉ OKRUHY

Katalóg cieľových požiadaviek jazyka pre úroveň B1 obsahuje 25 tematických okruhov. V rámci týchto tematických okruhov majú žiaci rozvíjať svoje kompetencie, komunikačné zručnosti, budovať slovnú zásobu a zdokonaľovať jazykové vedomosti tak, ako je vymedzené v ďalších častiach predloženého Katalógu cieľových požiadaviek. Uvedené tematické okruhy sú záväzné. Slúžia aj ako podklad pre tvorbu testov a zadaní pre externú a internú časť maturitnej skúšky. Podrobný obsah každého tematického celku nie je vymedzený taxatívne, ponecháva sa tu istý priestor pre učiteľov a predmetové komisie, aby dotvorili a rozšírili náplň jednotlivých tematických okruhov s ohľadom na záujmy a zameranie žiakov.

1. Rodina

- a) životopis (osobné údaje: meno, bydlisko, dátum a miesto narodenia, rodinný stav, významné momenty v živote),
- b) členovia rodiny (zovňajšok, charakter, záľuby),
- c) rodinné vzťahy (vzťahy medzi súrodencami, rodičmi a deťmi, starí rodičia, pomoc v rodine, domáce práce, všedné dni a rodinné oslavy).

2. Kultúra a umenie

- a) možnosti kultúry v meste a na vidieku (múzeá, výstavy, divadlá, kiná, koncerty, cirkus, tanec),
- b) obľúbená oblasť kultúry a umenia (žánre, známe osobnosti),
- c) návšteva kultúrneho podujatia.

3. Šport

- a) druhy športu (kolektívne, individuálne, letné a zimné, atraktívne športy, rekreačný a profesionálny šport),
- b) šport, ktorý ma zaujíma (aktívne, pasívne), dôvody,
- c) význam športu pre rozvoj osobnosti (fyzické a duševné zdravie, vôľové vlastnosti, charakter).

4. Bývanie

- a) môj domov (opis prostredia, v ktorom bývam, vybavenie miestností),
- b) bývanie v meste a na vidieku (výhody a nevýhody),
- c) ideálne bývanie (vlastné predstavy o bývaní).

5. Obchod a služby

- a) nákupné zariadenia (obchody, hypermarkety, trhoviská),
- b) služby (pošta, banka, polícia, čerpacia stanica),
- c) reklama a vplyv reklamy na zákazníkov.

6. Starostlivosť o zdravie

- a) ľudské telo,
- b) bežné a civilizačné choroby, úrazy, telesné a fyzické stavy, návšteva u lekára, v lekárni,

c) zdravý spôsob života (správna životospráva, telesná a duševná hygiena).

7. Cestovanie

- a) prípravy na cestu, dôvody, cieľ a význam cestovania (za prácou, na dovolenku, služobne),
- b) dopravné prostriedky (výhody a nevýhody jednotlivých dopravných prostriedkov),
- c) individuálne a kolektívne cestovanie (spôsob a druhy dopravy, druhy ubytovania, stravovanie).

8. Vzdelanie

- a) školský systém (typy školských zariadení, skúšky, organizácia školského roka, klasifikácia, prázdniny),
- b) vyučovanie (rozvrh hodín, predmety, prestávky, školské stravovanie, aktivity na hodine),
- c) život žiaka (voľný čas, záľuby, mimoškolské aktivity, brigády, priatelia, vreckové).

9. Zamestnanie

- a) typy povolání (fyzická a duševná práca), voľba povolania, jej motivácia,
- b) trh práce (ponuka pracovných miest a nezamestnanosť, žiadosť o zamestnanie, profesijný životopis, prijímací pohovor),
- c) pracovný čas a voľný čas (zdokonaľovanie práce, nové technológie).

10. Vzťahy medzi ľuďmi

- a) medzil'udské vzťahy (v rodine a v škole, susedské, generačné),
- b) priateľstvo a láska (hodnotový systém, postoje, stretnutia, oslavy),
- a) c) spoločenské problémy (vzťah spoločnosti a jednotlivcov k postihnutým, závislým a bezdomovcom).

11. Človek a príroda

- a) ročné obdobia, počasie,
- b) príroda okolo nás – fauna (zvieratá voľne žijúce, v ZOO, domáce) a flóra,
- c) stav životného prostredia (znečistenie zeme, vôd, ovzdušia), prírodné katastrofy.

12. Vedecko-technický rozvoj

- a) život kedysi a dnes (výdobytky vedy a techniky a životná úroveň, prístroje v domácnosti),
- b) pozoruhodné objavy a vynálezy vedy a techniky,
- c) veda a technika v službách človeka (elektronika, informatika, jadrová fyzika, ...).

13. Človek a spoločnosť

- a) morálka (správanie sa mladých a starších ľudí, etická výchova v rodine a v škole),
- b) spoločenská etiketa – stretnutia, pozdravy a blahoželanía, etiketa návštev: dôvody a čas, témy rozhovorov, pohostenie,

- c) normy a ich porušovanie (morálka a zákon, nedorozumenie a konflikt).

14. Komunikácia a jej formy

- a) typy komunikácie a jej význam (verbálna, neverbálna),
- b) komunikácia v rôznych situáciách (na verejnosti a v súkromí medzi mladými, mladými a staršími, na ulici, v škole, v rodine, v každodennom živote, vo výnimočných situáciách),
- c) moderné formy komunikácie (mobilný telefón, počítač - elektronická pošta, internet).

15. Masmédiá

- a) typy masovokomunikačných prostriedkov (ich využitie, výhody, nevýhody),
- b) tlač (noviny, časopisy, rubriky) - výber, nákup, čítanie – obľúbené články,
- c) rozhlas, televízia (obľúbené typy programov, sledovanosť).

16. Mládež a jej svet

- a) charakteristika mladých (zovňajšok, móda; vnútorná charakteristika: typické vlastnosti, záujmy),
- b) postavenie mladých v spoločnosti (práva a povinnosti, možnosti štúdia, práca, mladé rodiny),
- c) vzťahy medzi rovesníkmi a generačné vzťahy (konflikty - príčiny, prejavy, dôsledky).

17. Stravovanie

- a) jedlá a nápoje počas dňa (raňajky, obed, večera), obľúbené jedlo,
- b) stravovacie možnosti a zariadenia (stravovanie v škole, doma, v reštaurácii),
- c) národné kuchyne – zvyky a špeciality (suroviny, jedlá, stolovanie).

18. Záľuby, voľný čas a životný štýl

- a) možnosti trávenia voľného času,
- b) organizovaný voľný čas (mimoškolské aktivity, krúžky, brigády),
- c) individuálne záľuby (umenie, kultúra, hudba, knihy, šport, domáce práce, príroda).

19. Multikultúrna spoločnosť

- a) sviatky -zvyky a tradície (cirkevné a štátne sviatky, folklórne tradície a rôzne podujatia),
- b) spolunažívanie ľudí rôznych národností v jednej krajine,
- c) zblížovanie kultúr (kontakty kedysi a dnes), osobné kontakty s inými kultúrami, tolerancia.

20. Mestá a miesta

- a) dôležité miesta v mojom živote (rodisko, miesto štúdií, miesto trávenia víkendov a prázdnin),
- b) sprevádzanie turistov (privítanie, základné informácie o pobyte),
- c) turisticky zaujímavé miesta (hrady, zámky, kúpele, jaskyne) a mestá.

21. Obliekanie a móda

- a) vplyv počasia a podnebia na odievanie,
- b) odev a doplnky na rôzne príležitosti,
- c) výber oblečenia (móda, vek, vkus, nálada, možnosti), starostlivosť o oblečenie.

22. Kniha – priateľ človeka

- a) knihy -výber, čítanie,
- b) obľúbený autor a žánre,
- c) prečítané dielo spisovateľa krajiny, ktorej jazyk sa učím (život a dielo spisovateľa).

23. Vzory a ideály

- a) pozitívne a negatívne charakterové vlastnosti, ideálny človek, kritériá hodnôt,
- b) človek, ktorého si vážim,
- c) skutoční a literárni hrdinovia.

24. Krajina, ktorej jazyk sa učím

- a) krajina a obyvatelia,
- b) miesto, ktoré by som rád navštívil,
- c) výnimočnosť, zvyky, tradície a konvencie.

25. Slovensko – moja vlasť

- a) krajina a obyvatelia,
- b) miesta, ktoré by som odporučil cudzincom,
- c) zvyky, tradície, konvencie.

CIEĽOVÉ KOMPETENCIE

Cieľové kompetencie sú všeobecne formulované požiadavky na vedomosti a zručnosti, ktoré si má žiak osvojiť, ak chce štúdium francúzskeho jazyka ukončiť maturitnou skúškou.

Všeobecné kompetencie

Všeobecné kompetencie užívateľa cudzieho jazyka zahŕňajú jeho vedomosti, zručnosti, osobnú zainteresovanosť a schopnosť učiť sa cudzí jazyk.

Žiak:

- uplatňuje všeobecné vedomosti týkajúce sa zemepisných, hospodárskych, spoločensko-ekonomických a kultúrnych reálií,
- uplatňuje získané vedomosti a zručnosti v každodennom živote,
- získava nové vedomosti a zručnosti uvedomelo,
- opakuje si osvojené vedomosti a dopĺňa si ich,

- uplatňuje stratégie učenia sa francúzskeho jazyka,
 - chápe potrebu celoživotného vzdelávania sa vo francúzskom jazyku,
 - pozná konvencie frankofónnych krajín v správaní,
 - porovnáva reálie frankofónnych krajín s reáliami vlastnej krajiny,
- uplatňuje osvojené vedomosti a zručnosti v príprave na svoje budúce povolanie.

Komunikačné kompetencie

Na uskutočnenie komunikatívneho zámeru a potrieb sa vyžaduje komunikatívne správanie, ktoré je primerané danej situácii a bežné v krajinách, kde sa francúzskym jazykom hovorí. Komunikačné kompetencie zahŕňujú nasledovné zložky:

a) Jazykovú kompetenciu

Žiak vie a používa:

- slovnú zásobu vrátane frazeológie v rozsahu komunikačných situácií a tematických okruhov (lexikálna kompetencia),
- morfológické a syntaktické javy (gramatická kompetencia),
- slovotvorbu a funkcie gramatických javov (sémantická kompetencia),
- zvukové a grafické prostriedky jazyka (fonologická kompetencia: ortoepická a ortografická).

b) Sociolingvistickú kompetenciu

Žiak vie:

- komunikovať v rôznych spoločenských úlohách v bežných komunikačných situáciách,
- používať verbálne a neverbálne výrazové prostriedky v súlade so sociokultúrnymi zvyklosťami
- francúzsky hovoriacich krajín, -správne reagovať v rôznych spoločenských situáciách (pozdravy, oslovenie, nadviazanie rozhovoru),
- dodržiava konvencie slušnosti,
- používa ustálené spojenia (frazeologizmy), pozná príslovia, porekadlá.

Žiak dokáže komunikovať zrozumiteľne, primerane a slušne vo formálnom a neformálnom štýle, vzhľadom na spoločenskú situáciu a partnera komunikácie. Vie sa aktívne zapojiť i do diskusie, ktorá prebieha v prirodzenom tempe a v hovorovom jazyku. Dokáže nadviazať kontakt s každým, ktorého materinským jazykom je jazyk francúzsky.

c) pragmatickú kompetenciu

Žiak vie:

- ako prehovoriť (zohľadňujúc zámer, tému a štýl),
- ako funkčne využívať jazykové prostriedky na získavanie informácií, vyjadrenie postojov, napr. súhlasu, nesúhlasu, na vyjadrenie emócií, napr. radosti, záujmu, prekvapenia, na prezentovanie etických zásad, napr. ospravedlnenie, poľutovanie, súhlas, nesúhlas,

pozdravenie, žiadosť, odmietnutie, začatie, udržiavanie a ukončenie rozhovoru.

KOMUNIKAČNÉ ZRUČNOSTI

V obidvoch častiach maturitnej skúšky (externej i internej) sa preverujú receptívne (počúvanie s porozumením, čítanie s porozumením) a produktívne (ústny prejav a písomný prejav) rečové zručnosti.

Tieto zručnosti nemožno chápať izolovane, pretože sa navzájom prelínajú a dopĺňajú (integrované zručnosti).

1. Počúvanie s porozumením

Žiak rozumie:

1.
 - a) pokynom a radám vo francúzskom jazyku
 - b) krátkej správe, oznamu, inzerátu, reklame
 - c) súvislému monologickému textu, týkajúceho sa dôverne známych tém, ktorý je prednesený (alebo reprodukován) zreteľným štandardným spôsobom (v prirodzenom tempe, bez šumov)
autentickému dialógu, napr. telefonický rozhovor, interview
 - d) štruktúrovanej diskusii, referátu, prednáške na známu tému
 - e) prehľadu rozhlasových alebo televíznych programov.

Žiak dokáže:

1.
 - a) určiť tému textu
 - b) zachytiť kľúčové slová a hlavné myšlienky
 - c) zachytiť dôležité detaily
 - d) rozlíšiť podstatné informácie od nepodstatných
 - e) rozlíšiť základné a rozširujúce informácie
 - f) postrehnúť citový postoj hovoriaceho
 - g) identifikovať funkčný štýl prejavu
 - h) odhadnúť význam neznámeho výrazu na základe kontextu.

2. Čítanie s porozumením

Žiak rozumie :

1.
 - a) primerane náročnému monologickému, dialogickému alebo kombinovanému textu so všeobecným obsahom :
 - korešpondencia: pohľadnica, formálny, súkromný list, elektronická správa, SMS
 - informatívne útvary: nápis, oznam, inzerát, reklama, plagát, predpoveď počasia, prehľad programov, prospekt, dopravný grafikon, plán, jedálny lístok a pod.

- b) populárno-náučnému textu (návod na použitie)
- c) novinárskemu textu (primerane náročný článok z časopisu, novín).
- d) literárnemu textu (napr. ukážka z poviedky).

Žiak dokáže :

2.

- a) plynulo čítať so správnym prízvukom a intonáciou
- b) pochopiť tému, obsah
- c) odhadnúť význam neznámych výrazov na základe kontextu
- d) nájsť hlavné myšlienky
- e) nájsť základné a doplnkové informácie
- f) zachytiť logickú štruktúru textu
- g) stručne vyjadriť obsahovú podstatu jednotlivých odsekov
- h) používať slovníky (prekladové i výkladové), jazykové príručky, encyklopédie a pod.

3. Písomný prejav

Žiak zrozumiteľne, v súlade s pravopisnými normami a štylisticky vhodne, dokáže:

3.

- a) písomne zaznamenať hlavné myšlienky alebo informácie z vypočutého alebo prečítaného textu
- b) písomne zhrnúť autentický text (napr. rozprávanie, opis)
- c) samostatne transformovať text (napr. voľná reprodukcia, zmena priamej reči na nepriamu, resumé knihy, obsah filmu a pod.)
- d) transformovať text pomocou slovníka
- e) zostaviť osnovu, konspekt, anotáciu textu
- f) vyplniť dotazník, úradný formulár
- g) napísať správu, oznam, inzerát, pohľadnicu, blahoželanie
- h) napísať súkromný a úradný list
- i) napísať žiadosť
- j) odpovedať na útvary z bodu 7.a 8
- k) napísať vlastný životopis, motivačný list
- l) opísať osobu, predmet, miesto, činnosť, situáciu
- m) prejsť od opisu udalosti k vyjadreniu vlastného názoru
- n) zostaviť osnovu, konspekt a súvislý text (opisný, výkladový postup)
- o) napísať jednoduchú úvahu na danú tému.

4. Ústny prejav

Žiak dokáže :

4.

- a) jazykovo správne a zrozumiteľne reagovať v bežnej životnej situácii
- b) odpovedať na otázky a tvoriť otázky
- c) reprodukovať obsah textu na základe otázok i odpovedí, ale aj samostatne
- d) určiť hlavné myšlienky textu alebo informácie
- e) interpretovať a odovzdávať informácie
- f) predniesť monologický prejav na danú tému

- g) krátke dialógy o bežných témach (aj v telefonickom rozhovore)
- h) vedieť začať, udržiavať, prerušiť i ukončiť rozhovor
- i) opísať osoby, situácie, predmety, činnosti i udalosti
- j) riešiť rečové situácie, v ktorých sa vyjadruje:
 - pozdrav, oslovenie, privítanie a rozlúčka
 - zoznamovanie, predstavovanie seba i inej osoby
 - pozvanie, jeho prijatie i odmietnutie, ospravedlnenie
 - súhlas, nesúhlas, protest
 - emócie: radosť, smútok, ľútosť, spokojnosť a i.
 - istota a pochybnosť
 - prosba, želanie, túžba
 - žiadosť o informáciu, radu, službu
 - príkaz, pokyn, zákaz
- k) obmieňať vety synonymnými jazykovými prostriedkami
- l) tvoriť príbehy (na základe obrázkov alebo osnovy)
- m) porozprávať obsah knihy, filmu
- n) vyjadriť vlastný názor
- o) vedieť jednoducho argumentovať
- p) riešiť problémové úlohy vyplývajúce z textu alebo z navodenej situácie.

JAZYKOVÉ PROSTRIEDKY

Žiak má v oboch častiach skúšky (externej aj internej) preukázať mieru osvojenia si vedomostí a zručností podľa zvolenej úrovne (B1 alebo B2), a to v rámci nasledujúcich jazykových prostriedkov francúzskeho jazyka. Uvedené príklady majú len ilustratívnu funkciu, nepredstavujú daný jav v plnom rozsahu. Pri hodnotení žiaka sa bude klásť dôraz na jeho schopnosť použiť vymedzené jazykové prostriedky v komunikatívnych situáciách.

1. Zvuková stránka

Žiak dokáže:

- a) rozlišovať a správne vyslovovať hlásky: samohlásky – otvorené, zatvorené, zaokrúhlené, nosové; polosamohlásky, spoluhlásky
- b) zvládnuť suprasegmentálne javy: prízvuk v rámci slova, rytmického taktu a vety, rytmus, viazanie, intonáciu rôznych typov viet
- c) vyslovovať koncové hlásky bez spodobovania
- d) predĺžiť slabiku pred vyslovenými spoluhláskami /r, v, z, ž/
- e) identifikovať fonologické javy v štandardnom hovorení
- f) vyslovovať podľa transkripcie.

2. Slovná zásoba

- a) Žiak si osvojil frekventované jazykové prostriedky a ustálené frazeologické jednotky v rozsahu vymedzenom platnými učebnými dokumentmi (osnovy, štandardy). Predpokladaný rozsah pre úroveň B1 je približne 1800 -2000 lexikálnych jednotiek produktívne a ďalších 500 receptívne. Rozozná kategórie v rámci jednotlivých slovných

- druhov (napr. všeobecné a vlastné podstatné mená).
- Pozná spôsoby tvorenia slov odvodzovaním, skladaním, skracovaním.
 - Vie používať synonymá, homonymá, antonymá, časté frazeologizmy.
 - Vie vysvetliť význam osvojených slov opisom, výkladom, synonymom, prekladom.
 - Vie použiť bežné skratky.
 - Vie pochopiť viacvýznamovosť slova v rôznych kontextoch.
 - Vie rozlíšiť homofóny.
 - Vie používať slovníky.

3. Gramatika :

MORFOLÓGIA

3.0. Členy (Articles)

Člen určitý (article défini)

- v mužskom rode, v jednotnom i množnom čísle
napr. le garçon, le journal, le 3 juin
les téléphones, les avions
- spojenie s predložkami « de », « à » (stiahnuté tvary)
napr. Je viens du Canada. J'arrive
des Pays-Bas. Tu vas au Japon.
Pierre est aux Etats-Unis.
- v ženskom rode, v jednotnom i množnom čísle
napr. la fille, la gare les
maisons, les écoles
- s predložkami « de », « à » (stiahnuté tvary) v množnom čísle
napr. des maisons, aux filles

Člen elidovaný (élision)

- jednotnom čísle, v mužskom i ženskom rode, pred samohláskou a nemým h
napr. l'avion, l'autobus, l'hôtel l'école, l'affiche, l'hôtesse Člen neurčitý (article indéfini)
- v jednotnom i množnom čísle, v mužskom i ženskom rode
napr. un livre, une table, des cahiers, des chaises

Člen delivý (article partitif)

- v jednotnom i množnom čísle, v mužskom i ženskom rode
napr. du beurre, de la glace, de l'eau, des fruits
- s nepočítateľnými podstatnými menami napr. Il faut acheter du sucre.
- s abstraktným podstatným menom napr. Je te souhaite du bonheur et des succès.

Vypustenie člena

- po zápore člen neurčitý a delivý je nahradený predložkou de napr. Je ne bois pas de vin.
- po výrazoch množstva napr. Je vais acheter un kilo de
pommes. Veux-tu une tasse

- *v spojení s číslovkou*
de café ?
napr. cinq personnes **okrem** un million d'amis
- *v spojení s privlastňovacím alebo ukazovacím zámenom*
napr. nos parents, cet avion
- *po niektorých predložkách, napr. « sans », « en »*
napr. Il est sans travail. Il veut rester en France.
- *ak podstatné meno vyjadruje profesiu alebo národnosť (a je vo funkcii atribútu)*
napr. Mon papa est professeur. Il est professeur. (**ale!** C'est un bon professeur). Mon amie est française. (namiesto C'est une Française.)
- *v názve dňa*
napr. Aujourd'hui nous sommes mardi.

3.1. Podstatné mená (Noms)

- *rod*
napr. un ami – une amie
un chanteur – une chanteuse
un cousin – une cousine
- *číslo*
napr. la maison – les maisons
le gâteau – les gâteaux
l'animal – les animaux
madame – mesdames
le bal – les bals
le chou – les choux
l'oeil – les yeux
- *pád (vyjadrenie pádových vzťahov predložkami)*
napr. Je veux parler à Michel. Nous parlons de nos amis.

3.2. Prídavné mená (Adjectifs)

- *rod*
napr. rouge / rouge
joli / jolie
amical / amicale
cher / chère
italien / italienne
- *číslo*
napr. faciles / faciles
verts / vertes
amicaux / amicales
beaux / belles
beau - bel / belle
heureux / heureuse
- *stupňovanie vzostupné i zostupné*

pravidelné

napr. joli – plus joli – le plus joli
cher – moins cher - le moins cher
gentille – plus gentille – la plus gentille
sévère – moins sévère – la moins sévère

nepravidelné

napr. bon – meilleur – le/la meilleur,e
mauvais – pire – le/la pire

3.3 Zámená (Pronoms)

Osobné (pronoms personnels)

- rozlišovanie zámen nesamostatných (*neprízvučných*) a samostatných (*prízvučných*)
napr. Je parle français. Elle vient chez moi.
- funkčné využitie zámena « on » napr. On apprend le français.
- vetnočlenské funkcie osobného zámena:
 - podmet napr. Toi et moi, nous sommes d'accord.
 - priamy predmet Tu le vois.
 - nepriamy predmet Dites-lui de venir.
- postavenie jedného zámenného predmetu
 - v kladnej oznamovacej vete: Je le fais.
 - v zápornej oznamovacej vete: Je ne le fais pas.
 - v kladnej rozkazovacej vete: Fais-le.
 - pri slovesách v zložených časoch (*kladné tvary*): Je l'ai compris.
 - pri slovesách v zložených časoch (*záporné tvary*): Je ne l'ai pas compris.
 - pri dvoch slovesách
(*slovesné opisy, modálne slovesá*) Je vais le faire. Je peux le faire.
Ale! Je l'entends chanter.
- postavenie dvoch zámenných predmetov vo vete:
 - oznamovacej a napr. Je te les donnerai.
 - opytovacej Vous les lui prêtez ?
 - rozkazovacej kladnej Passez-les-moi !
 - rozkazovacej zápornej Ne me le dis pas !
 - s min.č. (*passé composé*) Les lettres, il vous les a envoyées.
 - so slovesným opisom Je suis en train (Je viens) de la lui écrire.

Privlastňovacie zámená

- nesamostatné (*adjectifs possessifs*) napr. Je cherche mes amis. Quelle est leur adresse ?

Ukazovacie zámená

- nesamostatné (*adjectifs démonstratifs*) napr. Ce livre est à moi. Regardez cet homme.
- samostatné (*pronoms démonstratifs*) C'est celui de Pierre.
Ce sont celles que je cherche.

- s príklonkami: -ci, -là
tvary: *ce, ça / ceci, cela*

Celui-ci est venu plus tôt.
Donnez-moi cela ! Ça, non !
Ce n'est pas vrai.

Opytovacie zámená

- *nesamostatné (adjectifs interrogatifs)* napr. Quelle heure est-il ?
- *samostatné (pronoms interrogatifs)*
 - *jednoduché qui* napr. Qui arrive ? Qui est-ce qui parle ?
 - que* Qui est-ce que tu vois ?
 - quoi* Que fais-tu ? Qu'est-ce que vous cherchez ?
 - A quoi pensez-vous ? De quoi est-ce qu'il parle ?

Vzťahné zámená (pronoms relatifs)

- *jednoduché: qui, que, dont, où* napr. C'est un homme qui parle beaucoup.
Le chat que tu cherches, est là.
On ne sait pas de quoi il parle.
Voici la maison où je suis né.
C'est celui dont je t'ai parlé.
- *súvzťahné: ce qui, ce que* Je ne comprends pas ce que tu dis.

Neurčité a vymedzovacie zámená (déterminants et pronoms indéfinis)

- *nesamostatné* napr. Il n'a aucun problème. On y va chaque jour. Je n'ai même pas un livre. Certaines personnes l'ignorent. C'est la même chose. Passez à l'autre bout de la rue. Lisez tout le texte. J'ai quelques questions à vous poser.
- *samostatné* Chacun va parler. L'un et l'autre sont pareils. Tout est clair? Vous êtes tous ici ? Je l'ai fait moi-même. Quelqu'un arrive ? Personne n'est arrivé.

Zvratné zámeno (pronom réfléchi)

- *neprízvučné: se* napr. Elle s'est lavée.

Zámenné príslovky (pronoms adverbiaux)

- « *en* », « *y* » napr. Nous en avons déjà parlé. Je n'y pense plus.

3.4. Číslovky (Nombres)

Základné (Nombres cardinaux)

- *tvary* napr. un, six, vingt, quatre-vingts, soixante et un, cent un, quatre-vingt-deux, trois mille, un million d'étoiles
- *používanie* le dix mars, Henri IV (Quatre), leçon sept, page dix, elle habite 14 (quatorze) rue V.Hugo, à six heures

Radové (Nombres ordinaux)

- *tvary* napr. le premier étage, la première rue à droite, le vingt et unième, le millième
- *používanie* la Seconde guerre mondiale, la deuxième fois, le premier mai

Ostatné (násobné, skupinové, číselné podstatné mená, zlomky)

napr. deux fois, une douzaine, double Il est une heure et quart.

3.5. Slovesá (Verbes)

Tvorenie a používanie slovesných spôsobov a časov (v kladnej i zápornej forme) slovies:

- *pravidelných - I. triedy typu « parler »* napr. regarder, trouver
- *pravopisné zvláštnosti pri časovaní* napr. manger (mangeons), appeler, préférer, espérer
- *pravidelných II. triedy typu « finir »* réfléchir, choisir
- *slovesá so zmenami kmeňových hlások* aller, être
- *zvrtných* napr. se réveiller, s'appeler
- *polopomocných (modálne a fázové)* aller, devoir, faire, pouvoir a i.
- *pomocných* avoir, être
- *frekventovaných nepravidelných* vid' učebnica En français 1- 4

OZNAMOVACÍ SPÔSOB (Indicatif)

rod činný :

napr. Pierre frappe Paul.

rod trpný :

Paul est frappé par Pierre.

Prítomný čas (Présent)

Le chasseur tire sur l'oiseau qui vole.

Budúci čas jednoduchý (Futur simple)

Nous écouterons la radio.

Blízky budúci čas (Futur proche)

Je vais te dire une nouvelle.

Budúci čas zložený Minulý čas zložený (Passé composé) Pierre a écouté la radio.

Marie est rentrée à la maison il y a huit jours.

Blízky minulý čas (Passé récent / immédiat)

Elle vient de terminer son travail.

Imperfektum (Imparfait)

Chaque hiver, il allait à la montagne.

Pluskvamperfektum (Plus-que-parfait)

Michel nous a téléphoné qu'il était bien arrivé à Paris.

Minulý čas jednoduchý (Passé simple) – pasívne ovládanie Il arriva à l'heure.

Neosobné slovesá

Il fait beau. Il est deux heures. Mieux vaut tard que jamais.

ROZKAZOVACÍ SPÔSOB (Impératif) napr. Dépêche-toi ! Ne te dépêche pas ! Soyez sages !

PODMIENOVACÍ SPÔSOB

Prítomný (Conditionnel présent)

napr. Nous serions bien contents d'aller au théâtre.

KONJUNKTÍV

Prítomný (Présent du subjonctif)

que je parle, qu'ils finissent

Il faut que j'aille le voir.

- *neurčité slovesné tvary: neurčitok (infinitif) :prítomný*

napr. savoir

príčastie (participe) : prítomné, minulé
prechodník (gérondif):

napr. sachant, su
 napr. en sachant

VÄZBY SLOVIES S PREDLOŽKAMI

napr. voyager en voiture/par le train, aller à pied, parler à Pierre/de Pierre, jouer au tennis/du piano, oublier de dire, essayer d'écrire, commencer à lire, venir pour annoncer, etc.

3.6. Príslovky (Adverbes)

- *pôvodné* napr. bien, mal, ici, hier
- *odvodené (utvorené od prídavných mien)* napr. vive / vivement rapide / rapidement absolu / absolument séparé – séparément / vraiment
- *klasifikácia prísloviak*
 - *miesta* napr. ailleurs, partout, de loin
 - *času* napr. auparavant, depuis, parfois, de temps en temps
 - *príčiny* napr. par hasard, pour rien, sans raison, avec plaisir
 - *spôsobu* napr. assez, beaucoup, mal
- *stupňovanie vzostupné i zostupné*
 - *pravidelné* napr. vite – plus vite – le plus vite
rapidement – moins rapidement – le moins rapidement
 - *nepravidelné* napr. beaucoup – plus – le plus
peu – moins – le moins
bien- mieux – le mieux

3.7 Predložky (Prépositions)

- *priestorové a časové predložky* napr. Il habite à Paris. Je travaille du matin au soir.
- *predložkové spojenia* C'est loin de chez moi. Allez jusqu'au bout !
- *predložkové väzby (s podstatným menom, prídavným menom, slovesom)* napr. C'était la fille aux yeux bleus. Nous sommes égaux devant la loi. J'y vais à pied.
- *stiahnutie predložky « à » a « de » s určitým členom* napr. Il aime jouer au football. Elle joue du piano.
- *predložka « de » po zápore a výrazoch vyjadrujúcich množstvo* napr. Tu n'as pas de frère ? On prend un kilo de prunes.
- *infinitívne väzby* napr. Commencez à lire !
Je vous félicite d'avoir de bons résultats.

3.8 Spojky (Conjonctions)

- *prirad'ovacie spojky* napr. Il est grand et fort. Il n'est ni petit ni grand.
- *podrad'ovacie spojky* napr. Je mange parce que j'ai faim.
Quand tu auras lu ce roman, tu me le prêteras.

3.9 Citoslovčia (Interjections)

- *význam bežných citoslovies* napr. Ah ça ! Tiens ! Voyons ! Hourra ! Zut !

3.10 Častice (Particules)

- *hodnotiace:* napr. En plus, il n'a même pas répondu.
oui, non, ne...pas, peut-être
- *zdôrazňujúce:* ni...ni, ne...plus, au moins
- *uvádzacie slová* voici, voilà

SYNTAX

Jednoduchá veta

- *slovosled jednoduchej oznamovacej vety*
napr. Je lui raconte notre histoire. En passant devant une boulangerie, une idée me vient.
- *postavenie podstatného a prídavného mena*
napr. une grande maison une voiture confortable les plus beaux pays les pays les plus connus
- *zdôraznenie vetných členov -podmetu -predmetu*
napr. C'est lui qui arrive.
C'est ce CD que je veux.
- *tvorenie opytovacej vety (intonáciou, inverziou, pomocou « est-ce que »)*
- *infinitívne väzby*
napr. Tu viens ? Est-elle contente ? Est-ce qu'on va au cinéma?
napr. J'aime chanter
- *vyjadrenie záporu*
napr. Il n'écoute **pas**. Il n'écoute **plus**. Il n'écoute **rien**.
Il n'écoute **jamais**. Il n'écoute **personne**. Il n'écoute **pas du tout**. Il n'écoute **que** lui. Il n'écoute **ni** mère, **ni** père. Il **ne** l'écoute **pas** et moi **non plus**.
- *porovnávanie*
napr. La robe rouge est **plus** chère **que** la noire. Cette voiture est **moins** rapide **que** celle-là. Il est **aussi** grand **qu'**elle.

Súvetie (Phrase)

- *prirad'ovacie súvetia: zlučovacie, odporovacie, vylučovacie, stupňovacie, dôvodové,*

dôsledkové (vrátane spojok)

napr. Ferme la fenêtre, car il y a un courant d'air.

- *podrad'ovacie súvetia: s vedľajšou vetou predmetovou a príslovkovou (uvedenými spojkami) alebo prívlastkovou (uvedenou vzťahným zámenom)*
napr. Ecris-moi si tu viens. Dès que Pierre a des ennuis, il nous téléphone. Il lui faut travailler pour que son père soit content. Passe-moi le livre qui est sur la table.
- *podmienkové súvetia*
Si tu veux, je viendrai te voir. Si tu veux, viens me voir !
S'il faisait beau, nous sortirions.
- *polovetné konštrukcie (príčasťové, prechodníkové, infinitívne)*
napr. J'ai vu un homme **traversant** la rue. **En faisant** la vaisselle, elle chante. Il me semble vous **connaître**. **Pour aller** au travail, il prend la voiture.
- *nepriame otázky:*
napr. Je voudrais savoir ce que tu en penses. Il a demandé si tu irais en France.
- *nepriama reč (s príslovkami času a miesta):*

Le professeur nous a dit qu'il y aurait un test le lundi prochain. Paul dit qu'il a aimé le film.
- *súslednosť časov:*
- *v prítomnosti*
Je sais qu'il a beaucoup de livres. Je doute qu'il ait beaucoup de livres. Je crois qu'elle est partie. Nous croyons que vous le saurez.
- *v minulosti*
Je croyais qu'il disait la vérité. J'ai cru qu'il avait visité Paris. Il m'a dit qu'ils achèteraient une nouvelle voiture.
- *opisné tvary vyjadrujúce:*
- *čas: être en train de + neurčitok* napr. On **est en train** de faire le ménage. *venir de + neurčitok* Il **vient de** partir. *aller + neurčitok* Il **va arriver** dans dix minutes.
- *fázu deja: commencer (se mettre) à + neurčitok*
continuer à + neurčitok napr. **Commencez / continuez à lire !**
finir de + neurčitok Ils **finissent de travailler**.
- *modalitu : avoir à, devoir, pouvoir, vouloir, savoir + neurčitok* **Tu peux** le lui **dire**.
- *slovesný opis: faire + neurčitok* Elle **fait faire** une robe pour sa fille.
Ca me **fait rire**.
- arriver (réussir) à + neurčitok* Je n'**arrive pas à comprendre**.
laisser+ neurčitok Pourquoi as-tu laissé tomber le verre ?

4. Pravopis

Žiak dokáže:

1. správne graficky zaznamenať potrebné gramatické a lexikálne učivo
2. členiť slová viazané vo výslovnosti
3. písať nevyslovené hlásky

4. písať diakritické znamienka nejestvujúce v slovenčine (accents, apostrophe, cédile, tréma...)

Úpravy cieľových požiadaviek francúzskeho jazyka úroveň B1 pre žiakov so špeciálnymi výchovno - vzdelávacími potrebami

žiaci so sluchovým postihnutím

Počúvanie s porozumením

Požiadavky, ktoré vyžadujú auditívnu skúsenosť, sa upravujú alebo vypúšťajú podľa stupňa sluchového postihnutia.

Zvuková stránka

Požiadavky súvisiace s výslovnosťou sa upravujú.

Nepresnosti vo výslovnosti nie sú prekážkou v komunikácii vo francúzskom jazyku.

žiaci so zrakovým postihnutím

TEMATICKÉ OKRUHY

Požiadavky, ktoré vyžadujú vizuálnu skúsenosť, sa upravujú alebo vypúšťajú podľa stupňa zrakového postihnutia.

Čítanie s porozumením

Požiadavky, ktoré vyžadujú vizuálnu skúsenosť, sa upravujú alebo vypúšťajú podľa stupňa zrakového postihnutia.

žiaci s telesným postihnutím

Cieľové požiadavky z francúzskeho jazyka pre túto skupinu žiakov sú totožné s cieľovými požiadavkami pre intaktných žiakov.

žiaci so špecifickými poruchami učenia alebo správania

Cieľové požiadavky z francúzskeho jazyka pre túto skupinu žiakov sú totožné s cieľovými požiadavkami pre intaktných žiakov.

žiaci s narušenou komunikačnou schopnosťou

Cieľové požiadavky z francúzskeho jazyka pre túto skupinu žiakov sú totožné s cieľovými požiadavkami pre intaktných žiakov.

žiaci chorí a zdravotne oslabení

Cieľové požiadavky z francúzskeho jazyka pre túto skupinu žiakov sú totožné s cieľovými požiadavkami pre intaktných žiakov.

žiaci s pervazívnymi vývinovými poruchami (s autizmom)

Cieľové požiadavky z francúzskeho jazyka pre túto skupinu žiakov sú totožné s cieľovými požiadavkami pre intaktných žiakov.